

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ J. V. BELLAS

ΠΩΣ Ο ΤΖΕΪΜΣ ΒΡΗΚΕ ΤΟΝ ΜΑΣΤΟΡΗ ΤΟΥ!

ΑΘΙΣΜΕΝΟΣ σὲ μιὰ ἀναπαυτική πολυθρόνα, στὸ καπνιστήριο τῆς «Λουκρέτσιας» ὁ μίστερ Τζέιμς Βώγκαν-Τράβερς, ἐνῶ κἀπάνιζε τὸ ποῦρο του, ἔρριχνε λοξὲς ματιὲς στοὺς συνταξιδιώτας του, ἀναζητώντας ἀνάμεσά τους τὰ πιθανότερα θύματά του. Ὁ Τζέιμς ἦταν ἕνα ὥραίο παλληκάρι καὶ φοροῦσε τὸ ἀνεμπτο θραυνοῦ τῶ κοστοῦμι μὲ τὸν ἀέρα τοῦ κοσμικοῦ ἀνθρώπου. Τὰ χέρια του ἦσαν λεπτὰ καὶ περιποιημένα, χέρια συνηθισμένα νὰ χειρίζονται μὲ τέχνη τὴν τράπουλα. Ταξίδευε κατὰ προτίμησιν μὲ τὰ μεγάλα ὑπερωκεάνεια, κ' ἂν σήμερα θρισκόταν ἀπάνω σ' ἕνα πλοῖο ὅχι καὶ τόσο πολυπληθές, αὐτὸ συνέθεε κατόπιν ἐνὸς δυσαρτέσου ἐπισποδίου ποῦ του ἔτυχε τελευταίως.

Κάποιος πλοῖσος νέος ἀπὸ τὸν Καναδά, ἐνῶ ἐπέστρεφε στὴν Ἀγγλία, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ παρνευτῆ, εἶχε ριχθῆ στὴ θάλασσα καὶ πνίγηκε, ἔπειτ' ἀπὸ μιὰ παρτάδα πόκερ, τὴν ὁποία εἶχε παίξει μὲ τὸν Τζέιμς. Κι' ὅταν μετὰ λίγες μέρες, ὁ Τζέιμς πῆγε στὸ πρακτορεῖο γιὰ νὰ θυάλῃ ἕνα εἰσιτήριο γιὰ τὴ Νότιο Ἀμερική, ὁ πράκτορ του εἶπε πὼς λυπόταν πολὺ, ἀλλὰ τὰ εἰσιτήρια εἶχαν ἐξαντληθῆ. Σὲ δυὸ ἄλλα πρακτορεῖα ποῦ πῆγε, ἔλαθε τὴν ἴδια ἀπάντησιν. Θεώρησε λοιπὸν τὸν ἑαυτὸ του τυχερό, ὅταν θῆκε μιὰ θέσι στὴ «Λουκρέτσια». Κι' ἐνῶ τώρα εἶπε ἀργὰ τὸ οὐίσκιου του καὶ κἀνίξε, συλλογιζόμενος πὼς ἴσως αὐτὸ ἦταν τὸ προτιμότερο. Εἶχε γίνῃ πολὺ γνωστός ἐπάνω στὰ μεγάλα ὑπερωκεάνεια. Ἐξ ἄλλου, δὲν ἦταν καθόλου ἀπίθανο νὰ θρῆ κι' ἐδῶ τίποτε πλοῖσους κτηματίες ἢ ζωομυροῦς; οἱ ὁποῖοι, σάν ἄνθρωποι ποῦ κερδίζουν μὲ κόπο τὰ πλοῦτη τους, προτιμοῦν νὰ ταξιδεύουν πρὸ συνηθιστικά.

Στὸ τραπέζι, τὴν ὥρα τοῦ δείπνου, ὁ Τζέιμς εἶχε μιὰ εὐχάριστη ἐκπληξί. Δίπλα του, κἀθήσε ἕνας οὐκῶσιμος ἀσπρομάλλης κύριος καὶ παρακάτω ἡ χαριτωμένη ἐγγονή του. Ἡ ἐκπληξίς γιὰ τὸν Τζέιμς ἦταν ἡ νέα αὐτῆ. Ποτὲ ἕξ τώρα στὸ διάστημα τῶν τῶσων ταξιδιῶν του, δὲν τοῦ εἶχε τύχει νὰ συναντήσῃ πρὸ ὄμορφου καὶ πρὸ χαριτωμένου κορίτσι. Τὸ ἄθωο, παιδικὸ βλέμμα τῶν μεγάλων μενεξεδένιων ματιῶν τῆς ἔκανε τὴν ὄμορφιάν τῆς ρεινὴ καὶ γλυκεῖα. Ἡ χάρις κ' ἡ ἀφέλεια τῆς νέας γοήτευσαν τὸν ἀδιόρθωτο Τζέιμς καὶ ζήτησε μῆσα του ἕνα παράξενο συνασθμία, τὸ ὁποῖο δὲν εἶχε νοιώσει ὡς τώρα.

Ὁ Τζέιμς ἦταν εὐχάριστος αὐνομιλήτης κ' εἶχε τὴν τέχνη νὰ πληροφορητῆ ὅσα ἐπιθυμοῦσε νὰ μάθῃ, χωρὶς νὰ κινήσῃ τὴν ὀψομία τοῦ ἄλλου. Ἐτσι, ἔμαθε πὼς οἱ γείτονές του λεγόμενοι Σάντερσον, ὅτι πῆγαιναν νὰ ἐπισκεφθοῦν μερικοὺς συγγενεῖς τους στὴν Αὐστραλία, ὅτι εἶχαν δυὸ ἰδιόκτητα μέγαρα στὸ Λονδίνον κ' ὅτι ὁ γέρος ὄπῃρε ἐλλοτε ἕνας μεγάλος ἐργοστασιαρχῆς. Ἡ μικρούλα λεγόταν Λούση.

Ὁ Τζέιμς δὲν ἄργησε νὰ πετύχῃ τὸ σκοπὸ του. Ἐπίασε φίλια μὲ τὸ γέρο κ' ἔγινε ὁ πιστὸς ἀκόλουθος τῆς νέας. Ἐνα θράδου μάλιστα ἐνῶ ἡ ὀρχήστρα ἔπαιξε κάποιον θάλς, ἔκείνος εἶχε πλησιάσει κοντὰ στοὺς Σάντερσον χωρὶς νὰ τὸν ἀντιληφθοῦν κ' ἄκουσε τὸν ἔξῃ διαλογό:—Χαριτωμένος νέος, ἔλεγε ὁ γέρος, φαίνεται νάνε σωστός τζέντλεμαν. Σπάνιο πράγμα στὴ σημερινὴ ἐποχή, νὰ συναντήσῃ καεῖς ἕναν νέο, ὁ ὁποῖος νὰ σέβεται τοὺς ἡλικιωμένους. Ἀπορῶ πὼς δὲν ἔτυχε ν' ἀκούσω ὡς τώρα τ' ὄνομα τοῦ Τζέιμς Βώγκαν-Τράβερς, Ἀσφαλῶς θῆνε ἀπὸ μενάλῃ οἰκονομία... Ἄ! ὅσο γι' αὐτὸ, δὲν κἀνω λάθος! Ἐσὺ πὼς τὸν θῆρακες, μικρούλα μου;

—Μὰ μοῦ φαίνεται λαμπρός νέος, παππού μου! ἀπάντησε ἡ νέα.

—Αὐτὴν τὴν ἐντόπωσι σχημάτιστα κ' ἐγώ, εἶπε ὁ γέρος, γελώντας. Ἄ, τὰ γεροντικά μου μάτια θλέπουν καλὰ ἀκόμα, μικρούλα μου Λούση. Φαντάζομαι πὼς γρήγορα κατὰ σὲ χάσω! Θὰ πῆς νὰ στήσης τὴ φωνιά σου ἄλλου καί...
Ὁ Τζέιμς σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, θεώρησε καλὸ νὰ φανερώσῃ τὴν παρουσίαν του.

—Ἄλλο! εἶπε μ' ἀφέλεια. Ἐδῶ κάθεστε; Μις Σάντερσον, σὰς θυμίζω τὴν ὕπόθεσιν σας, νὰ χορέψουμε μαζὺ αὐτὸ τὸ θάλς.
—Ἄν, φυσικά, τὸ ἐπιτρέψετε, σέρ;
—Βέβαια! Βέβαια! Πηγαίνετε νὰ διασκεδάσετε, παιδιά μου, εἶπε ὁ γέρος Σάντερσον.

Ἐνῶ χόρευε τώρα μὲ τὴ Λούση, ὁ Τζέιμς συλλογιζόμενος τὰ λόγια τοῦ γέρου. Ἀλήθεια, γιὰτὶ νὰ μὴν παρνευτῆ τὴ νέα αὐτῆ; Θὰ τοῦ ἦταν πολὺ χρήσιμη ἡ χαριτωμένη αὐτῆ κοπέλλα. Θὰ γινότανε γρήγορα μιὰ πολιτικὴ συνεργάτις του. Φυσικά, ὁ κυριώτερος σκοπὸς του ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἦταν νὰ ἐγδάρῃ τὸν Σάντερσον, πράγμα ποῦ τοῦ φαινόταν πολὺ εὐκόλο, γιὰτὶ ὁ γεροντάκος νευρίασε τρομερὰ καὶ γινόταν ἀπρόσεκτος ὅταν τοῦ τύχαινε κανένα καλὸ χαρτὶ στὸ χέρι. Γιὰ τὸν Τζέιμς, ὁ ἀγαθὸς γέρος ἦταν ἕνα θύμα πρώτης τάξεως. Καὶ τώρα ὁ νέος συλλογιζόμενος, εἶπε τάχα νὰ μὴ κἀνῃ καὶ τὰ δυὸ; Μὰ ἐγδάρῃ πρῶτα τὸν γέρο, ὡστε νὰ κἀνῃ μιὰ καλὴ μιάζα καὶ κατόπιν νὰ παρνευτῆ τὴ μικρούλα;

—Κἀθε μέρα ποῦ περνᾷ μοῦ φαίνεται πρὸ ὄμορφου, Λούση, εἶπε ὁ νέος. Πὼς τὰ καταφέρνεις;

—Τὸ ζωηρὸ χρώμα ποῦ ἔβαφε τὰ μάγουλα τῆς νέας ἦταν σάν μιὰ ὀπόθεσις στὸν Τζέιμς, γιὰ τὴν μελλοντικὴ εὐτυχία του.

Ἐνα θράδου, λίγες μέρες κατόπιν, ἕνας ἀπ' τοὺς ἐπιβατῆς τῆς πρώτης θέσεως, ὁ συνταγματάρχης Πρῆξ, καθόταν μὲ τὴν παρέα του, γύρω στὸ πρᾶνον τραπέζι τους, στὴν αἴθουσα τοῦ παιχνιδιοῦ τῆς «Λουκρέτσιας».

—Ἀπόψε εἶνε ἡ δικὴ σου σειρά νὰ κερδίσης, Βώγκαν-Τράβερς, εἶπε ὁ Πρῆξ στὸν Τζέιμς.

—Μὰ τὴν ἀλήθεια, εἶπε κ' ὁ Μάτλαντ. Ἐνας πλοῖσος κτηματίας ἀπὸ τὴν Κεϋλάνη, μοῦ φαίνεται πὼς εἶνε καὶρός πεῖα νὰ κερδίῃ κ' ὁ Βώγκαν-Τράβερς. Δὲν ἔχω συναντήσῃ ὡς τώρα πρὸ ἄτυχο ἄνθρωπο στὰ χαρτιά!

—Ἄτυχῆς στὰ χαρτιά, τυχερός στὴν ἀγάπη! ἰ πρόθεσις γελώντας ὁ γέρος Σάντερσον.

—Θέλετε, ἀφοῦ παίξουμε πρῶτα μιὰ παρτίδα μπριτζ, νὰ παίξουμε κατόπιν κανένα ποκεράκι; πρότεινε ὁ Πόαξ.

—Ὅλοι οἱ ἄλλοι δέχθηκαν. Ὁ Τζέιμς εἶχε συμφοκῆ τὸν Μάτλαντ καὶ παραδόξως οἱ δυὸ τοὺς κέρδιζαν τὸ παιχνίδι.

—Τὸ νοῦ σας τώρα! φώναξε ἐθῆμα ὁ Τζέιμς. Βλέπω πὼς ἡ τῆχ μου γύρισε.

Καὶ ἡ παρτίδα τοῦ πόκερ ἄρχισε.

Ὁ γέρος Σάντερσον, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀδειάσει ἀρκετὰ ποτήρια οὔσκου, ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή γινόταν πρὸ εὐθῆμος καὶ πρὸ τολμηρὸς στὸ ποτήριασμα. Ἡ εὐκαιρία γιὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὁ Τζέιμς εἶχε φθάσει. Ὁστόσο ἄφησε τὸν γέρο νὰ κερδίῃ μερικὰ μικρὰ ποσά. Τότε ξαφνικά ὁ Σάντερσον εἶπε:

—Προτεῖνω, κύριοι, ἀφοῦ αἴριο θὰ χωριστοῦμε, κ' ἔπειθῃ ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή θὰ παρουσιασθῆ ἡ ἐγγονὴ μου γιὰ νὰ μὲ ξεσηκώσῃ ἀπ' ἐδῶ νὰ παίξουμε αὐτοὺς τοὺς τελευταίους γύρους, χωρὶς περιορισμό. Συμφωνεῖτε;

Οἱ ἄλλοι συμφώνησαν μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ἐπιτύχουν κανένα μεγάλο κέρδος.

Ὁ Τζέιμς περίμενε τὴ στιγμή ποῦ ἡ τράπουλα θὰ ἔβθανε στὰ γέρα του. Στὸ μεταξὺ, ὁ Πρῆξ κέρδισε εἰκοσι λίρες κ' ὁ Σάντερσον πενήνητα. Τὴ στιγμή ποῦ ὁ Τζέιμς ἔπῃρε τὰ χαρτιά καὶ τ' ἀνακάλωνε,

Ὁ Τζέιμς πλησίασε κ' ἄκουσε τὴν κουβέντα τους...

φώναξε εραφικά:

—“Ω! θαρρώ, πώς ή μίς Σάντερσον Έρχεται κιάλας!...

Οί άλλοι γύρισαν και κύτταξαν την πόρτα. Τότε με μιά επιδέξια, ταχυτάτη κίνηση, ο Τζέιμς αντικατάστησε την τράπουλα που κρατούσε με μιά άλλη, την οποία είχε έτοιμασμένη από πρίν, στην τσέπη του. Τόσο γρήγορη όπήρθε ή χειρονομία του, ώστε κανείς δέν άντελήφθη τίποτε.

—“Έκανα λάθος, φαίνεται, είπε άμέσως κατόπιν, μου φάνηκε πώς άκουσα θήματα.

“Ο νέος μορσε τα χαρτιά. “Ο Σάντερσον φάνηκε κατσοφυρασμένος κι’ ο Τζέιμς δέν μόρσεσε παρά νά θαυμάση τόν γέρο για τήν ύποκριτική τέχνη του. Διάβολε, σαν δύσκολος ήταν ο γέρος. Τού είχε σερβίρει τούς τέσσερες ρηγάδες! Φυσικά, γιά τόν έαυτό του ο Τζέιμς είχε κρατήσει τούς τέσσερες άσσους.

—Μιά που παίζουμε άπερίοριστα, θάζω έκαστό λίρες, είπε ο Σάντερσον.

“Ο Γιάκις κι’ ο Μαίτλαντ πήγαν πάσσο, ένω ο Τζέιμς χαμογελώντας, έλεγε:

—“Λιποτός, μίστερ Σάντερσον, αλλά ένω λέγω χιλίες λίρες! “Α!... τί νομίζετε, λοιπόν. “Ηρθε επί τέλους κ’ ή δική μου σειρά νά κερδίσω...

—“Έτσι λές έ; “Ωστόσο ένω θά σέ περάσω τώρα, γιατί άσφαλώς θά κερδίσω! Χμ! Βαστάνε τά χαρτιά σου, φίλε μου, γιά δέκα χιλιάδες λίρες;

“Ένω μιλούσε, ο γέρος χτύπησε τό κουδοϋνι και διέταξε στόν ύπηρέτη νά φέρη κι’ άλλα πιάτα.

“Ο Πράκις κι’ ο Μαίτλαντ σαστισμένοι παρακολουθούσαν μ’ άγωνία τό παιχνίδι. Έχγαν άκούσει πώς γινόντουσαν τέτοια παιχνίδια, μά δέν είχαν τύχει ποτέ νά παρευρεθούν σέ μιά τέτοια τρελλή γαρτοπαικτική μονομαχία.

—Και άλλες δέκα χιλιάδες, σέρ, άπάντησε ο Τζέιμς μ’ άπάθεια.

“Ο γέρο Σάντερσον φάνηκε σαν νά δίτασε μιά στιγμή. “Έρριξε μιά ματιά στά χαρτιά που κρατούσε στό χέρι του και κατόπιν είπε άπότομα:

—“Θά ίδω νά χαρτιά σου!... Έίκοσι χιλιάδες λίρες!

—Παππού!...

“Η Λούση με τά μάτια όρθώνοιχα, σαστισμένη, μη τολμώντας νά πιστέψη σ’ αυτία της, στεκόταν στό κατώφλι, χαριτωμένη με τό κοστούμι της άνθωπόλιδος που φορούσε.

—“Α! σκέφθηκε ο Τζέιμς, τί άνεκτήματος βοηθός θάταν γιά μένα αυτή ή Λούση!

—Καλά, παιδί μου, καλά! είπε ο γέρος άκουμπώντας τά χαρτιά του άπάνω στό τραπέζι. Έίνε ο τελευταίος γύρος μας. Πήγαινε, μικρούλα, κι’ έρθασα.

—Μά, παππού, σέ άκουσα νά λές... νά λές...

“Η νέα δέν μόρσεσε νά τελείωση τή φράση της. “Έφερε νά χέρια της στην καρδιά της, τρίκισε και θά έπεσε, άν ο Τζέιμς δέν έσπευδε νά τήν συγκρατήσει. “Η νέα συνήλθε όμως άμέσως, χαμογέλασε κ’ είπε:

—“Εύχαριστώ... Ζαλίστηκα... “Ίσως χόρεψα πολύ και κουράστηκα. “Έλα, παππού!...

—Πήγαινε λοιπόν, παιδί μου, άπάντησε ο γέρος λίγο άπότομα κι’ άμέσως πρόσθεσε τρυφερά:

—“Θά έρθω άμέσως, μικρούλα μου... Τελείωσε τό παιχνίδι!...

“Η Λούση άπομακρύνθηκε κι’ ο Τζέιμς ξανακάθισε στή θέση του.

—“Λοιπόν, νεαρέ μου φίλε, είπε ο γέρος, δέν μ’ άρέσει νά σέ κλέψω, αλλά σου τό θέλησε. Έίπαμε έίκοσι χιλιάδες γιά νά δοΰμε τά περιήματα χαρτιά που κρατάς;

“Ο Τζέιμς πήρε τά χαρτιά του και μονομιās, καθώς τά άνέτρεψε, ένιωσε μιά θούη σ’ αυτία του, έγινε κατακόκκινος κι’ άμέσως πάλι γλώμισσε τρυφερά.

“Ένας φοβερός θυμός έβραζε μέσα του. Οί τέσσερες ρηγάδες τούς όποιους είχε σερβίρει στόν γέρο Σάντερσον, θριασκόντουσαν τώρα στά δικά του χέρια.

Μ’ ένα κοροϊδευτικό γέλιο, ο γέρος άπλωσε άπάνω στό τραπέζι τούς τέσσερες άσσους που κρατούσε. Έίχε κερδίσει.

Δέκα λεπτά κατόπιν, ο Σάντερσον έμπαινε στή καμπίνα της Λούση.

—“Τά καταφέραμε καλά Λούση, είπε ο γέρος θριαμβευτικά. Έίκοσι χιλιάδες! Δέν σου τό έλεγα, πώς αυτίο οι άπατεώνες έχγουν τό νοΰ τους πώς νά κλέψουν τούς άλλους και δέν σκέπτονται νά φυλάγουνται οι ίδιοι!...

—“Σκέψου όμως τί κίνδυνο διέτρεχε, άπάντησε ή νέα, άν εκείνος δέν άνοιε τά χαρτιά του άπάνω στό τραπέζι τή στιγμή που προσπορήθηκε πώς ζαλίστηκα;

—“Μά δέν ρίχνεις μιά ματιά στόν καθρέφτη σου μικρούλα μου, είπε ο Σάντερσον, θυάζοντας τή λευκή περρούκα του. Ποιός άνδρας μπορεί νά σέ ίδη και νά μη χάση τό νοΰ του; Κι’ έπειτα, αυτός ουτε καν όπωπεύθηκε πώς θταν πίσσα τό κουδοϋνι γιά νά φέρουν τά πιστά, σου έδιναν τό σύνθημα γιά νά μπής στό δωμάτιο. “Α! έννε τέλειος ο συνδυασμός μας: ένας άνασθός γέρος με τήν έγγονούλα του! Πώς θέλεις νά μας όπομισαστούν!

—“Τόν καμμένο τόν μίστερ Τζέιμς, είπε γελώντας ή... άθώα παιδούλα. “Έλα, Μπιλ, φέρε τήν ποτιλίτσια νά πιούμε τήν ύγεία του!...

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

“Όπως σάς ύποσχεθήκαμε, τό «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και ή «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ήρχισαν τήν διανομή εις τούς αναγνώστας των σειρών περιφήμων άριστουργημάτων της ζένης φιλολογίας. Τά πρώτα βιβλία, τά όποια διανέμονται ήδη στούς αναγνώστας τών περιοδικών μας, έννε τό ύπεροχον αίσθηματικόν άριστούργημα του ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

Και τό άριστούργημα του ρωμαντισμού

“ Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ ”

Του ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιοΰ, του όποιου ή διανομή ήρχισε κατ’ αυτάς.

“Όπως σάς έχγαμε ειδοποιήσει, γιά ν’ άποκτήσετε τά άριστουργήματά μας, πρέπει ν’ άποκόπτετε από τό «Μπουκέτο» ή τήν «Οικογένεια» 4 εκ τών δημοσιευμένων εις τήν 3ην σελίδα του έξωφύλλου δελτίων και νά τά φέρετε εις τά Γραφεία μας, καταθέτοντες συγχρόνως και 8 δραχμάς.

“Έτσι, μ’ ένα ελάχιστον ποσόν, με τό έν πέμπτον της τιμής του βιβλίου, άποκτάτε βιβλία κομψά, εκ 300 περίπου σελίδων έκαστον, άποκτάτε τά «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», όπως δικαίως ώνομάσθησαν τά έργα που σάς χαρίζομεν.

Οί έν τας έπαρχίαις αναγνώσται μας θά προσκομίζουν τά 4 δελτία και τās 8 δραχμάς εις τά “Υποπρακτορεία τών Έφημερίδων και θά λαμβάνουν τά βιβλία των.

Έντός του ‘Απριλίου θ’ άρχισή ή διανομή του άριστουργήματος του ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

„ Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ ”

Θά έκδοθουν άμέσως κατόπιν

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Του ΑΛΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ, κλπ. κλπ.

“Η εύκαιρία δηλαδή έννε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οί έν τω ‘Εξωτερικώ αναγνώσται τών περιοδικών μας πρέπει νά στέλνουν, μαζί με τά δελτία και τās 8 δραχμάς, και τά έξοδα άποστολής τών βιβλίων, και τούτο, διότι θά ήτο λίαν έπιζημία διά τό Γραφείον μας μιά ταυτή επιβάρυνσις. Εις τās πόλεις του ‘Εξωτερικού όπου ύπάρχουν “Υποπρακτορεία του Κεντρικού Πρακτορείου ‘Αθηνών, οι αναγνώσται μας θά παραλάβουν τά βιβλία των από τούς κ. κ. υποπράκτορας.

Τά δελτία δημοσιεύονται στην 3ην σελίδα του έξωφύλλου.